

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 2. mája 2006 *

Vo veci C-417/04 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané
24. septembra 2004,

Regione Siciliana, v zastúpení: A. Cingolo a G. Aiello, avvocati dello Stato,
s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľ,

ďalší účastník konania:

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: E. de March a L. Flynn,
splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: taliančina.

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a J. Malenovský, sudcovia J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič (spravodajca), J. Klučka a U. Löhmus,

generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
tajomník: H. von Holstein, zástupca tajomníka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. novembra 2005,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 12. januára 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Vo svojom odvolaní Regione Siciliana navrhuje zrušenie uznesenia Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 8. júla 2004, Regione Siciliana/Komisie (T-341/02, Zb. s. II-2877, ďalej len „napadnuté uznesenie“), ktorým tento súd zamietol ako neprípustnú jeho žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia Komisie D (2002) 810439 z 5. septembra 2002 o zastavení finančnej pomoci z Európskeho

fondy pre regionálny rozvoj (EFRR) týkajúcej sa veľkého projektu „Diaľnica Messina — Palermo“ (pomoc č. 93.05.03.001) (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

- 2 S cieľom posilniť hospodársku a sociálnu súdržnosť v zmysle článku 158 ES bolo prijaté nariadenie Rady (EHS) č. 2052/88 z 24. júna 1988 o úlohách štrukturálnych fondov a ich účinnosti a o koordinácii ich činností navzájom, ako aj s činnosťami Európskej investičnej banky a ďalšími existujúcimi finančnými nástrojmi [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 185, s. 9), zmenené a doplnené nariadením Rady (EHS) č. 2081/93 z 20. júla 1993 (Ú. v. ES L 193, s. 5, ďalej len „nariadenie č. 2052/88“), a nariadenie Rady (EHS) č. 4253/88 z 19. decembra 1988 na vykonanie nariadenia (EHS) č. 2052/88, pokiaľ ide o koordináciu činností rozličných štrukturálnych fondov navzájom na jednej strane a ich činností s operáciami Európskej investičnej banky a ďalšími existujúcimi finančnými nástrojmi na strane druhej [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 374, s. 1), zmenené a doplnené nariadením Rady (EHS) č. 2082/93 z 20. júla 1993 (Ú. v. ES L 193, s. 20, ďalej len „nariadenie č. 4253/88“).
- 3 Článok 4 ods. 1 prvý pododsek nariadenia č. 2052/88 znie:

„Činnosť Spoločenstva je vo vzťahu k príslušným vnútroštátnym činnostiam dopĺňujúcou činnosťou alebo k nim prispieva. Je výsledkom úzkej spolupráce medzi Komisiou, dotknutým členským štátom a príslušnými orgánmi, úradmi a agentúrami... určenými členským štátom na vnútroštátnej, regionálnej, miestnej alebo inej úrovni, ktoré vystupujú v postavení partnerov sledujúcich spoločný cieľ. Táto spolupráca sa bude ďalej nazývať ‚partnerstvo‘. Toto partnerstvo sa týka oblasti prípravy, financovania, *ex ante* posudzovania, monitorovania a *ex post* vyhodnotenia činností.“ [*neoficiálny preklad*]

- 4 Pod názvom „Doplnkovosť“ článok 9 ods. 1 nariadenia č. 4253/88 stanovuje, že „s cieľom dosiahnuť skutočné hospodárske účinky nesmú prostriedky štrukturálnych fondov... nahradzovať verejné alebo iné rovnocenné štrukturálne výdavky členského štátu na celom území, na ktoré sa vzťahuje niektorý cieľ“ [*neoficiálny preklad*].
- 5 Podľa článku 24 toho istého nariadenia:

„1. Ak sa zdá, že uskutočnenej niektorej činnosti alebo niektorého opatrenia neodôvodňuje ani časť, ani celú určenú finančnú pomoc, Komisia to preskúma spôsobom primeraným danému prípadu v rámci partnerstva, predovšetkým vyžiadanim od členského štátu alebo od orgánov ním určených na uskutočnenia činnosti, aby v stanovenej lehote predložili svoje pripomienky.

2. Po tomto preskúmaní môže Komisia znížiť alebo prerušiť pomoc na činnosť alebo na predmetné opatrenie, ak preskúmanie potvrdí existenciu nezrovnalosti alebo podstatnej zmeny, ktorá sa týka povahy alebo podmienok vykonania činnosti alebo opatrenia, a na ktorú nebolo vyžiadané schválenie od Komisie.

3. Každá suma, ktorá zakladá nárok na vrátenie bezdôvodne vyplatenej sumy, musí byť vrátená Komisii. ...“ [*neoficiálny preklad*]

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 6 Rozhodnutím z 22. decembra 1993 adresovaným Talianskej republike (ďalej len „rozhodnutie o poskytnutí“) poskytla Komisia Európskych spoločenstiev finančnú

pomoc z EFRR na výstavbu diaľnice medzi Palermom a Messinou na Sicílii (ďalej len „projekt EFRR“). Práce potrebné na realizáciu tohto projektu boli rozdelené do desiatich častí.

- 7 V súlade s článkom 4 ods. 1 nariadenia č. 2052/88 je činnosť Spoločenstva výsledkom úzkej spolupráce medzi Komisiou, dotknutým členským štátom a príslušnými orgánmi určenými týmto štátom na vnútroštátnej, regionálnej, miestnej alebo inej úrovni. V tomto ohľade z prílohy k rozhodnutiu o poskytnutí vyplýva, že odvolateľ bol označený ako orgán zodpovedný za realizáciu uvedeného projektu.
- 8 Listom z 26. septembra 1997 odvolateľ požiadal Komisiu o predĺženie lehôt na zaplatenie za viaceré časti.
- 9 Komisia v odpovedi z 30. októbra 1997 po tom, čo pripomenula, že jedno predĺženie až do 31. decembra 1997 už bolo povolené, uviedla, že sa musia urýchlene prijať všetky opatrenia potrebné na dokončenie prác najneskôr do tohto dátumu.
- 10 Listom zo 17. júna 1998 odvolateľ predložil talianskej Štátnej pokladnici, ako aj Komisii záverečné overenie výdavkov vynaložených do 31. decembra 1997, žiadosť o platbu prostredníctvom EFRR a záverečnú vykonávaciu správu.

- 11 Komisia 23. júla 1998 zaslala túto správu späť Štátnej pokladnici z dôvodu, že neobsahovala všetky informácie potrebné na to, aby sa mohlo pristúpiť k ukončeniu projektu EFRR, a požiadala talianske orgány o vyhotovenie novej záverečnej správy obsahujúcej najmä správu o stave technického a finančného pokroku k 31. decembru 1997 pre každú časť, ako aj náležité vysvetlenie dôvodov omeškania zisteného vo vykonávaní prác.
- 12 Po preskúmaní novej záverečnej správy Komisia listom z 10. februára 1999 oznámila Štátnej pokladnici, že z tejto správy vyplýva, že záväzok odvolateľa financovať dokončenie prác uvedeného projektu najneskôr do 31. decembra 1997 nebol zjavne dodržaný, keďže k tomuto dátumu boli dokončené iba dve z desiatich predpokladaných častí, okrem toho s omeškaním dvoch rokov. Za týchto okolností Komisia vyhlásila, že prípadné vyplatenie zostávajúcej časti finančnej pomoci sa bude musieť zakladať na výdavkoch skutočne vynaložených na dve ukončené časti, pokiaľ sa preukáže, že realizované práce sú v súlade s pôvodným projektom.
- 13 Komisia 21. decembra 2001 zaslala Talianskej republike návrh na ukončenie projektu EFRR z dôvodu omeškania zisteného vo vykonávaní prác. Tento návrh na ukončenie bol vypracovaný na základe výdavkov vynaložených k 31. decembru 1997 vzťahujúcich sa na práce ukončené k 31. decembru 1999.
- 14 Odvolateľ listom zo 14. februára 2002 predložil svoje písomné pripomienky k tomuto návrhu.

- 15 Komisia 5. septembra 2002 zaslala Talianskej republike sporné rozhodnutie zohľadňujúce výdavky vynaložené k 31. decembru 1997 vzťahujúce sa na práce ukončené k 5. septembru 2002. Podľa tohto rozhodnutia, ktorého kópia bola doručená odvolateľovi, nespotrebovaná suma, na ktorú sa vzťahuje zánik záväzku, predstavuje 26 378 246 eur a suma, ktorá sa má nahradiť, dosahuje 58 036 177 eur.

Napadnuté uznesenie

- 16 Dňa 14. novembra 2002 podal žalobca proti spornému rozhodnutiu žalobu o neplatnosť. Napadnutým uznesením Súd prvého stupňa zamietol túto žalobu ako neprípustnú. Podstatné dôvody tohto uznesenia sú tieto:

„55 ... [sporné rozhodnutie] má za následok na jednej strane zbavenie EFRR záväzku týkajúceho sa sumy príspevku, ktorá ešte nebola vyplatená, týkajúcej sa výdavkov, ktoré sa stali neuznatelnými, a na druhej strane umožnilo Komisii požadovať vrátenie už vyplatených súm z EFRR týkajúcich sa týchto výdavkov. [Sporné] rozhodnutie malo teda za následok ‚skrátanie‘ finančnej pomoci z EFRR (uznesenie Súdu prvého stupňa zo 6. júna 2002, SLIM Sicília/Komisia, T-105/01, Zb. s. II-2697, bod 47).

- 56 Pokiaľ ide o určenie účinkov tohto rozhodnutia na žalobcu, je potrebné zdôrazniť, že podľa pôvodného rozhodnutia o poskytnutí spornej pomoci z 22. decembra 1993 bol žalobca orgánom zodpovedným za realizáciu projektu.

...

- 57 Za tejto situácie by sa [sporné] rozhodnutie mohlo považovať za rozhodnutie, ktoré sa priamo týka právneho postavenia žalobcu iba vtedy, ak by na základe tohto rozhodnutia a bez toho, aby Talianska republika v tomto ohľade disponovala voľnou úvahou, žalobcovi na jednej strane neboli vyplatené sumy zo zaniknutého záväzku zodpovedajúce ešte neprijatej sume z EFRR na základe spornej pomoci a týkajúce sa výdavkov, ktoré sa stali neuznatelnými, a na strane druhej, ak by bol povinný vrátiť neodôvodnene vyplatenú sumu zodpovedajúcu už prijatým platbám na základe tejto pomoci a určeným na úhradu výdavkov, ktoré sa stali neuznatelnými.
- 58 Súd prvého stupňa už rozhodol, že tieto následky nevyplývajú ani z rozhodnutia Komisie, ktoré zastavuje poskytovanie finančnej pomoci z EFRR, ani zo žiadneho iného ustanovenia práva Spoločenstva, ktoré má upraviť účinky tohto rozhodnutia (uznesenie [Súdu prvého stupňa] SLIM Sicilia/Komisia, [už citované], bod 51).
- 59 Na úvod je potrebné v tomto smere pripomenúť, že podľa inštitucionálnej sústavy Spoločenstva a pravidiel, ktoré upravujú vzťahy medzi Spoločenstvom a členskými štátmi, sa od týchto členských štátov očakáva, že pokiaľ iné ustanovenie práva Spoločenstva nestanoví inak, zabezpečia na svojom území vykonanie právnej úpravy Spoločenstva (rozsudky Súdneho dvora z 21. septembra 1983, *Deutsche Milchkontor a i.*, 205/82 až 215/82, Zb. s. 2633, a zo 7. júla 1987, *Étoile commerciale a CNTA/Komisia*, 89/86 a 91/86, Zb. s. 3005, bod 11...). Pokiaľ ide konkrétne o finančné činnosti uskutočnené v rámci EFRR, členské štáty sú... povinné prijať opatrenia potrebné na vrátenie súm stratených v dôsledku zneužitia alebo nedbanlivosti.

...

- 61 Podľa judikatúry Súdneho dvora je v tejto sústave na členských štátoch, aby vykonávali právnu úpravu Spoločenstva a prijímali potrebné individuálne rozhodnutia vo vzťahu k dotknutým hospodárskym subjektom. ...

...

- 65 Je nevyhnutné zdôrazniť, že v danej veci nič nebráni tomu, aby sa Talianska republika na účely financovania dokončenia prác týkajúcich sa predmetného projektu rozhodla uvoľniť vlastné prostriedky na pokrytie časti zaniknutého finančného záväzku Spoločenstva. V tomto smere treba predovšetkým uviesť, že podľa článku 4 ods. 1 nariadenia č. 2052/88 sa pomoc z EFRR chápe ako doplňujúca forma pomoci alebo ako príspevok k príslušným vnútroštátnym činnostiam, kým článok 9 nariadenia č. 4253/88 okrem toho upresňuje, že v súlade so zásadou doplnkovosti príspevky Spoločenstva nemôžu nahrádzať verejné výdavky členského štátu.

- 66 ...pokiaľ ide o vrátenie neodôvodnene vyplatenej sumy, treba zdôrazniť, že v [spornom] rozhodnutí sa Komisia obmedzila na oznámenie Talianskej republike, že sumy vyplatené na základe finančnej pomoci Spoločenstva a zodpovedajúce výdavkom, ktoré sa stali neuznatelnými, musia byť vrátené EFRR. Odlišne od bežne zaužívanej praxe Komisie v oblasti nezákonných pomoci vyhlásených za nezlučiteľné so spoločným trhom [sporné] rozhodnutie neobsahuje žiadne ustanovenie prikazujúce Talianskej republike pristúpiť k požadovaniu neodôvodnene vyplatenej sumy od jej príjemcov...

...

- 68 Riadny výkon [sporného] rozhodnutia preto vyžaduje jedine to — ako správne tvrdí Komisia vo svojich písomnostiach — aby Talianska republika vrátila do EFRR neodôvodnene vyplatenú sumu určenú v tomto rozhodnutí...

...

- 71 Pokiaľ však ide o finančnú pomoc z EFRR, Súd prvého stupňa už rozhodol, že neexistuje žiaden dôvod umožňujúci... domnievať sa, že členský štát nedisponuje žiadnou voľnou úvahou alebo dokonca žiadnou rozhodovacou právomocou, pokiaľ ide o jej vrátenie (uznesenie [Súdu prvého stupňa] SLIM Sicília/Komisia, [už citované], bod 52).

...

- 73 Nemožno teda vylúčiť, že osobitné okolnosti môžu priviesť Taliansku republiku k tomu, aby sa vzdala požadovania sporného príspevku a ona sama znášala bremeno vrátenia do EFRR súm, ktorých vyplatenie mylne schválila...

...

- 80 Z toho vyplýva, že [sporné] rozhodnutie nemá priamy účinok na právne postavenie žalobcu.“

Návrhy účastníkov konania

- 17 Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnuté uznesenie a následne prijal rozhodnutie o pokračovaní v konaní a jeho trovách.
- 18 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal odvolateľa na náhradu trov konania.

K návrhu na zrušenie napadnutého uznesenia

- 19 Na podporu svojho odvolania uplatňuje odvolateľ štyri dôvody:

— porušenie článkov 113 a 114 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa,

— porušenie článku 230 ES,

— porušenie článku 4 ods. 1 prvého pododseku nariadenia č. 2052/88 a článku 9 ods. 1 nariadenia č. 4253/88 a

— nedostatky odôvodnenia.

20 Vo svojom druhom a treťom odvolacom dôvode, ktoré je vhodné preskúmať spolu a ako prvé, odvolateľ najmä tvrdí, že napadnuté uznesenie sa zakladá na nesprávnom predpoklade, že Regione Siciliana je osobou odlišnou od Talianskej republiky, členského štátu, ktorý je príjemcom finančnej pomoci, zatiaľ čo z dôvodu, že Regione Siciliana je územnou zložkou uvedenej republiky, je rovnako ako ona oprávnený podať žalobu o neplatnosť proti spornému rozhodnutiu.

21 V tomto ohľade stačí uviesť, že Súdny dvor už rozhodol, že žalobu regionálnej alebo miestnej entity nemožno považovať za žalobu členského štátu, pretože pojem členský štát v zmysle článku 230 druhého odseku ES sa týka iba vládnych orgánov členských štátov. Tento pojem nemožno rozširovať na regionálne vlády alebo iné vnútroštátne entity bez toho, aby to narušilo inštitucionálnu rovnováhu stanovenú Zmluvou (pozri uznesenie z 1. októbra 1997, Regione Toscana/Komisia, C-180/97, Zb. s. I-5245, body 6 a 8, ako aj rozsudok z 22. novembra 2001, Holandské Antily/Rada, C-452/98, Zb. s. I-8973, bod 50).

22 Z toho vyplýva, že Súd prvého stupňa sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, ak zaobchádzal s Regione Siciliana ako s osobou odlišnou od Talianskej republiky.

- 23 Odvolateľ ďalej tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že odvolateľ sa pri podaní žaloby proti spornému rozhodnutiu nemôže opierať o článok 230 štvrtý odsek ES.
- 24 Na základe tohto ustanovenia môže regionálna alebo miestna entita v rozsahu, v akom má — ako Regione Siciliana — právnu subjektivitu podľa vnútroštátneho práva, podať žalobu proti rozhodnutiam, ktoré sú jej určené, a proti rozhodnutiam, ktoré sa jej priamo a osobne týkajú, hoci sú vydané formou nariadenia alebo rozhodnutia určeného inej osobe (pozri rozsudky Holandské Antily/Rada, už citovaný, bod 51, a z 10. apríla 2003, Komisia/Holandské Antily, C-142/00 P, Zb. s. I-3483, bod 59).
- 25 V tomto prípade sa Súd prvého stupňa obmedzil pri svojom preskúmaní na otázku, či bol žalobca priamo dotknutý sporným rozhodnutím, keďže Komisia nespochybnila, že sa toto rozhodnutie žalobcu osobne týka.
- 26 Z bodov 65 a 73 napadnutého uznesenia vyplýva, že Súd prvého stupňa v zásade vyvodil neexistenciu priamej dotknutosti na strane žalobcu z úvahy, že Talianska republika sa mohla rozhodnúť, že bude sama znášať bremeno vrátenia v prospech EFRR a uhradí z vlastných prostriedkov časť zaniknutého záväzku pomoci Spoločenstva s cieľom financovať dokončenie prác.
- 27 Odvolateľ tvrdí, že toto odôvodnenie, ktoré má ďaleko od toho, aby zdôvodnilo neexistenciu priamej dotknutosti, je nezlučiteľné so zásadami komplementárnosti

a doplnkovosti štrukturálnych fondov vyjadrenými v článku 4 ods. 1 prvom pododseku nariadenia č. 2052/88 a článku 9 ods. 1 nariadenia č. 4253/88, podľa ktorých pomoc Spoločenstva sprevádza, ale nenahrádza vnútroštátnu pomoc.

- 28 Pri odpovedi na toto tvrdenie je vhodné na úvod pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou podmienka stanovená v článku 230 štvrtom odseku ES, podľa ktorej sa musí rozhodnutie, ktoré je predmetom žaloby, priamo týkať fyzickej alebo právnickej osoby, vyžaduje, aby napadnuté opatrenie Spoločenstva bezprostredne ovplyvňovalo právne postavenie jednotlivca a neponechávalo priestor na voľnú úvahu jeho príjemcom povereným jeho uplatňovaním v dôsledku toho, že má výlučne automatickú povahu a vyplýva zo samotnej právnej úpravy Spoločenstva bez uplatnenia iných sprostredkujúcich ustanovení (pozri najmä rozsudky z 5. mája 1998, Glencore Grain/Komisia, C-404/96 P, Zb. s. I-2435, bod 41, a z 29. júna 2004, Front national/Parlament, C-486/01 P, Zb. s. I-6289, bod 34).
- 29 V tomto prípade, ako to bolo uvedené v bode 7 tohto rozsudku, príloha rozhodnutia o poskytnutí označuje odvolateľa ako orgán zodpovedný za realizáciu projektu EFRR.
- 30 Nič v spise však neumožňuje dospieť k záveru, že bol odvolateľ v tomto postavení priamo dotknutý v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES. V tomto ohľade je vhodné zdôrazniť, že úloha orgánu zodpovedného za realizáciu projektu, uvedená v prílohe rozhodnutia o poskytnutí, neznamená, že odvolateľ sám bol oprávnený na pomoc.

- 31 Tento rozbor nie je vyvrátený článkom 4 ods. 1 prvým pododsekom nariadenia č. 2052/88 a článkom 9 ods. 1 nariadenia č. 4253/88, na ktoré sa odvoláva odvolateľ. Tieto články, ktoré stanovujú komplementárnosť finančnej pomoci Spoločenstva vo vzťahu k vnútroštátnemu financovaniu, sú totiž bezvýznamné za predpokladu, že Komisia zastavila pomoc Spoločenstva.
- 32 Z uvedeného vyplýva, že odvolateľ nebol priamo dotknutý sporným rozhodnutím, a teda, že jeho žaloba podaná na Súd prvého stupňa bola neprípustná.
- 33 V dôsledku toho je potrebné zamietnuť druhý a tretí odvolací dôvod.
- 34 Prvý a štvrtý dôvod uplatnený odvolateľom, v ktorých tento vytýka napadnutému uzneseniu na jednej strane rozpor s článkami 113 a 114 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa a na druhej strane nedostatky odôvodnenia, tiež nemôžu viesť k zrušeniu tohto uznesenia.
- 35 Vo svojom prvom dôvode odvolateľ formuluje tri výhrady: po prvé, Súd prvého stupňa nesprávne uplatnil článok 113 svojho rokovacieho poriadku, keďže v tomto prípade neexistovala žiadna prekážka konania z dôvodu verejného záujmu v zmysle tohto článku, po druhé, Súd prvého stupňa rozhodol bez ústnej časti konania, takže

odvolateľ sa nemohol brániť, po tretie, Komisia mala vzniesť námietku neprípustnosti v samostatnom podaní v súlade s článkom 114 toho istého rokovacieho poriadku.

- 36 V tomto ohľade je potrebné na jednej strane pripomenúť, že prekážka konania z dôvodu verejného záujmu vyplývajúca z kritéria, ktoré robí prípustnosť žaloby podanej fyzickou alebo právnickou osobou proti rozhodnutiu, ktoré jej nie je určené, závislou od podmienky, že sa jej toto rozhodnutie priamo a osobne týka, stanoveného v článku 230 štvrtom odseku ES, je kogentná, takže súdy Spoločenstva môžu na túto prekážku prihliadať kedykoľvek aj z úradnej povinnosti (pozri v tomto zmysle uznesenie z 5. júla 2001, Conseil national des professions de l'automobile a i./Komisia, C-341/00 P, Zb. s. I-5263, bod 32). Na základe článku 113 svojho rokovacieho poriadku bol teda Súd prvého stupňa oprávnený z tohto dôvodu vysloviť neprípustnosť žaloby aj v prípade, ak účastník konania nevzniesol námietku neprípustnosti samostatným podaním.
- 37 Na druhej strane je vhodné pripomenúť, že uplatnenie článku 113 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa nezaručuje uskutočnenie ústnej časti konania, keďže Súd prvého stupňa môže na základe článku 114 ods. 3 svojho rokovacieho poriadku, na ktorý odkazuje článok 113 toho istého poriadku, rozhodnúť aj po uskutočnení len písomnej časti konania (rozsudok z 19. januára 2006, AIT/Komisia, C-547/03 P, Zb. s. I-845), bod 35). Okrem toho z napadnutého uznesenia vyplýva, že Súd prvého stupňa bol oprávnený založiť svoje rozhodnutie na dostatočných informáciách bez vypočutia ústnych vysvetlení účastníkov konania. Napokon sa zdá, že odvolateľ predložil svoje pripomienky k prípustnosti žaloby pred Súdom prvého stupňa vo svojej replike.
- 38 Pokiaľ ide o štvrtý dôvod, v ktorom odvolateľ tvrdí, že zistenia Súdu prvého stupňa sú vnútorne rozporné, svojvoľné a neodôvodnené, keďže sa zakladajú na nedostatočnom dokazovaní a nepreukázaných domnienkach, stačí poukázať na dôvody napadnutého uznesenia uvedené v bode 16 tohto rozsudku, z ktorých

vyplýva, že Súd prvého stupňa podrobne a logicky preskúmal otázku aktívnej legitimácie odvolateľa.

- 39 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že odvolanie musí byť zamietnuté.

O trovách

- 40 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazat' odvolateľa na náhradu trov konania a odvolateľ nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ho na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Regione Siciliana je povinný nahradiť trovy konania.

Podpisy